

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

יד"ל ע"י רשת כוללי "שלימות התורה" בארה"ק

א א
השכ"ב
פרשת
מסעי
גיליון נ"ט

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצ"ש	חיד"ג	דורות
8:55	8:18	7:03	ירושלים
8:52	8:20	7:18	בני ברק
8:53	8:21	7:11	חיפה
8:50	8:18	7:18	כאר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

כשאנו בשלהי ימי 'בין המצרים' ובזמן הראוי להתעוררות בצער על גלות השכינה וחורבן הבית, מסר השבוע אחר מגדולי המקובלים בדורינו שיחת חיזוק לקהל עדתו בעניין חשיבות לימוד הזהר הקדוש בפרט בימים אלו.

הרבי סיפר, שכשהיה לפני מס' שנים בארה"ב, שם לב למספר מחוסרי בית המתגוררים ברחובות העיר ללא קורת גג או כגדים ראויים ככפור העז, כשהם תחת הגשמים והשלגים העזים. ליבו של הרבי יצא אליהם מרחמים על מצבם הנורא, וניגש לאחד מהם ואמר לו "מעוניין אני לשכור עבורך חדר בכית מלון או כאכסניא כל שהיא, תתחמם, תאכל, תשתה, תנחם..." הרבי, שציפה לתגובה נלהבת, נדהם לשמוע תגובה הפוכה לגמרי.

"לא תודה" ענה לו הלה. "אינני מעוניין. טוב לי פה. כאן אני גר, כאן אני חי. זהו."

חשב הרבי בליבו, כי כנראה מחוסר בית זה, יצא מדעתו מרוב צער, אך למרבה הפלא, אותם תשובות תמהוניות נשמעו מכל מחוסרי הבית שהיו שם. "מויחל טויבעס", הפליג בנימוק אחד מהם. "אתה יהודי?" נדהם הרבי. "יא". ענה, וסיפר שאביו זרק אותו מלפני עשרים שנה מהבית ומאז איננו מוכן לחזור הביתה, וכמו כל חבריו, "טוב לי פה. לא צריך".

המשך בעמוד הבא

שיעור כוזהר היומי בשידור חי בכל יום בין השעות 4:30 - 6:20 בשלוחה 81 9c.

הלימוד היומי

כוזהר הקדוש עם פירוש הסולם

לשבוע פרשת דברים

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	ב	לך לך	פח-צב	71-101
ראשון	ג	לך לך	צג-צו	101-114
שני	ד	לך לך	צז-ק	114-121
שלישי	ה	לך לך	ק-קד	121-134
רביעי	ו	לך לך	קה-קח	134-141
חמישי	ז	לך לך	קט-קכ	141-151
ששי	ח	לך לך	קכ-קכז	151-161
שבת	ט	לך לך	קכז-קכט	161-171

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 6-2

בין המצרים

נקראת "בית רעך", כלומר בית ומשכן לשכינה הקדושה. כי עיקר השראת השכינה הוא דוקא על ידי אהבת השם כמו שמלמד אותנו הזוהר הקדוש.

ולכן עיקר עבודת הקדוש כרוך הוא - לאהוב אותו ככל, כמו שכתוב וְאַהֲבַת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ, וכן כתוב "זָה אֵ-לֵי וְאַנְהוּ אֱלֹקֵי אָבִי וְאַרְמְנָהוּ", כלומר שאפילו העובדים שבמעיי אמנם היו רואים כביכול את השכינה והיו משבחים את השם מתוך אהבה.

ומבואר כאן שני חלקים באהבת השם. א. עצם רגשות האהבה, דומה למה שאמר הפיטן "בְּכַרְבִּי בּו אֵינּוּ מְנִיחַ לִי לִישָׁן". ב. עובד מאהבה, שעל ידי התגברות אהבת השם בליבו, מוסר את עצמו ואת מעשיו לבורא יתברך, כבחינת "זָה אֵ-לֵי וְאַנְהוּ אֱלֹקֵי אָבִי וְאַרְמְנָהוּ", שמחמת האהבה החזקה שבליבו, משעבד את עצמו ורצונותיו לבורא יתברך להתנאות לפניו ולדוממו ולשכחו.

בית רעך - בית להשם

רבים המצפים לבנין בית המקדש, ורבים גם בוכים ומזילים דמעות על חורבן הבית. מהזוהר הקדוש כאן נבין מהו "הבית" האמיתי, היכן בדיק נמצא בית המקדש שדואנים אנו על בנינו ובוכים על חורבנו. והוא בפירוש הפסוק "הוקר וגלך מבית רעך" - בית רעך היינו הנשמה שהיא הבית להשי"ת - שנקרא - "רעך"!

דברים נוקבים אומר לנו רבי ייסא, שנבין היטב, וכי הקב"ה צריך בית מפואר מצופה זהב וכסף? וכי הקב"ה צריך שישחטו לו כבשים? האם השם יתברך נהנה כל כך מדיח הקטורת? אלא הדבר כרוך - "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", אין בנין המקדש אלא הכשר כדי לבנות "בית" בליבו של האדם פנימה. שהלב יהיה "משכן" לשכינה.

ולמשל, אם אנחנו רוצים לשוחח ולפטפט עם חבר או ידיד קרוב - אנחנו מזמינים אותו "הביתה". הבורא יתברך נקרא "רעך". ואם אנו רוצים לשוחח עימו בדיבורי שבח ואהבה, צריכים אנו להזמין אותו "הביתה". ומהו הבית של השם? אומר לנו רבי ייסא "הנשמה" שבתוכנו!

נשמה טובה

המושג נשמה נשמע קצת מופשט, ובלשון העם כשרוצים להגדיר אדם טוב, בן אדם שאהוב על כולם, יודע להעניק ולפרגן, קוראים לו "נשמה טובה". ובעל הסולם הגדיר את כלל מושג הנשמה בלשון "רצון להשפיע", כי הנשמה הרוחנית היא "חלק אלו-ה ממעל" והיא קנתה את מעלותיה במעברה בעולמות אבי"ע דקדושה, שתוכנם הוא "רצון להשפיע", ולכן, גם בלשון העם אדם בעל התכונות ומידות טובות נקרא "נשמה טובה", כי זוהי תכונתה השורשית של הנשמה.

ומזה נבין, כשביל לבנות בית להשם הנקרא - "בית המקדש" צריך להיות "חיי נשמות" - והוא על ידי שנוכך את עצמינו עד שתאיר בנו אור הנשמה הטהורה - כבחינת רצון להשפיע נחת רוח לבורא יתברך, ואז יתרצה השם יתברך לשכון איתנו, בתוכנו ממש, באהבה אחזה שלום ודעות. אמן כן יהי רצון.

שבת שלום!

שלימות הפרשה

כפרשיות אלו - מטות מסעי ופרשת דברים - ניכר חסרון בזהר הקדוש. וניכר שהדבר מכוון מחמת ימי בין המצרים שהתנאים עסקו בעניני האבלות וחורבן בית המקדש. ורבי חיים ויטאל ז"ע, עסידר את הזוהר "חוק לישראל", הביא ממקומות אחרים העוסקים בענייני השכינה ובית המקדש.

ונביא כאן בע"ה, מדברי הזוהר הקדוש (בשלה רמ"ה ע"פ הסולם מעובד כתוספת הסברים) העוסק במצוה הכי מרכזית בחיי האדם - אהבת השם יתברך!

אין עבודה לפני הקב"ה אלא אהבה

רבי ייסא פתח ואמר, כמה יש לאדם לאהוב את הקדוש ברוך הוא, שהרי אין עבודה לפני הקדוש ברוך הוא אלא "האהבה"! וכל האוהב את הקב"ה ועובד את השם מתוך אהבה, הקדוש ברוך הוא קוראהו "אוהב", כלומר שזוכה להיות אוהבו של המלך.

הזוהר הקדוש מעמיד כאן, שעיקר עבודת השם היא דווקא מתוך אהבה! ויש להוסיף הסבר בדבר, המעיין בכתבי בעל הסולם יראה, שעיקר עבודת האדם היא כישול הרצון לעצמו, לרצון השם יתברך. ובעל הסולם כתב פעמים רבות את היסוד הפשוט "אין כפייה ברוחניות". כלומר, אי אפשר לכפות על האדם רגשות התלויות ברצונו הפנימי - כמו למשל: להנות, לאהוב, לרצות, לשמוח. כי גם אם נצליח להכריח משהו לאכול, או לרקוד, במעשה החיצוני הצלחנו להכריח אותו, אבל בפנימיות הרצון שלו, הוא נשאר מוכרח ולא רוצה.

ועיקר עבודת השם היא דווקא זו הפנימית, החלק האישי שבין האדם לבוראו, שאף אדם ואף גורם לא יכול להכריחו בדבר! ורק אם בחפז ליבו ירצה לעשותו, מתוך אהבה ושמחה, אזי ידענו בכיור שעשה את הדבר מתוך בחירה שלימה. ולכן עיקר עבודת השם היא דווקא אהבת השם, כי העובד מתוך אהבה ושמחה, הוא זה שקיים את רצון השם מתוך בחירה מושלמת, וזהו המעשה השלם לפני הבורא, הנקרא "עובד מאהבה".

רעך ורע אביך אל תעזוב

וממשיך הזוהר הקדוש ושואל: לאחור הקדמה הנזכרת, שהעובד מאהבה נקרא "האוהב" של השם, צריך להבין את הפסוקים המדברים על אותו "אוהב". ואם כן יש לשאול סתירת הפסוקים, מצד אחד כתוב (משלי כ"ז י"י) "רַעַךְ וְרַע אֲבִיךָ אַל תַּעֲזֹב", שמשמעות הפסוק לא לעזוב את השם יתברך שהוא נקרא "רַעַךְ וְרַע אֲבִיךָ". ואילו במקום אחר (משלי כ"ה י"ז) כתוב "הִקָּר וְגִלְגַּל מִבֵּית רַעַךְ", וכי יתכן להסביר שהמשמעות היא להמנע מאהבת השם חס ושלום?

מסביר רבי ייסא. הפסוק "רַעַךְ וְרַע אֲבִיךָ אַל תַּעֲזֹב", משמעותו לא לעזוב את עבודת הבורא, אלא להדבק בו ולעשות מצוותיו, חס ושלום לא לעזוב את השם. כלומר שלא יתרחק מה' אלא יתקרב להשם יותר ויותר. ואילו הפסוק "הִקָּר וְגִלְגַּל מִבֵּית רַעַךְ", פירושו הוא: הוקר יצרך, כלומר תתרחק מהיצר הרע (שדבק באדם כבחינת "רגלך", דהיינו בעוונות שאדם רש בעקביו), שהיצר הרע לא ירתיח כנגדך ולא ישלוט בך, ולא יעלה על ליבך מחשבה זרה! כי אם ישלוט בך היצר הרע אז הוא ירחיק אותך "מבית רַעַךְ", מיהו בית רַעַךְ? זוהי הנשמה הקדושה ש"רַעַךְ" - הבורא יתברך, הוא הכניס אותה לתוכך. כלומר שהנשמה

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

א. איזוהי שירת עולם?

1. שירת מרים.
2. שירת הלויים.
3. שירת הים.

ב. מה צריך לעשות המתעורר על שולחנו ומתענג במאכלים?

1. להפריש תר"מ.
2. אל לו לנזם.
3. לזכור ולראות על חורבן ביהמ"ק.

ג. מי הם הדורים הרמים שבועלים?

1. מלכים ובניהם.
2. תבור וכרמל.
3. בני ציון.

ד. איזוהי תפילה המתקבלת תמיד?

1. תפילת המתענה.
2. תפילת הולך הדרכים.
3. תפילת שמו"ע שבלחש.

ה. למה זוכה הבוכה ומרים קולו על חורבן בית הקב"ה?

1. זוכה לבנים וזכרים.
2. סופר, שמועדו יהא משיח בן יוסף.
3. זוכה למש"כ "יחדיו ירננו".

ו. כיצד נקראות 3 סעודות השבת?

1. ג' תענית.
2. אורות השמחה.
3. ג' מדרגות האמונה.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-1 | ב-3 | ג-2 | ד-7 | ה-3 | ו-1

תשובה נכונה במובן, נחשבת לפי מה שכתוב בוה"ק קח-לישראל של השבוע.

את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 < 1.

קול הזוהר הקדוש בארה"ב:

1.585.308.3263 שמעו ותחי נפשכם!

המשך מעמוד קודם

"אבל קר לכם כאן! ואין לכם קודרת נג!!!"

"לא רוצים! טוב לנו כאן!".

סיים הצדיק את סיפורו, ופנה בשאלה לנוכחים.

"האנשים האלה נורמלים?"

"ודאי שלא" ענו כאחד. "פשיטא".

"עכשיו אמרו לי. אנחנו נורמלים? הקב"ה קורא לנו "שוכו אליי ואשוכה אליכם!" בואו הביתה! אבל... כמוהם. לא מקשיבים. ממשכיבים בריחוק, בסירוב.

"מקדש ה' כוננו ידיך". רק בואו! שוכו אליי!".

כמה נכון. כמה מעורר.

ומהי הדרך היחידה לצאת מהגלות? לימוד הזוהר הקדוש! "ביה יפקון מן גלותא כרחמים!".

והדברים מבהילים ומעוררים ביותר יחד עם דברי השל"ה הקדוש שכתב בספרו, ש"לא תהיה הגאולה עד שיוכו ישראל לתוספת קדושת ספר הזוהר הקדוש" (השל"ה הקדוש, עשרה מאמרות, פרק ראשון).

הבה ונלמד את הזוהר הקדוש! נפיץ את אורו בעולם! נקרב את הגאולה! ואם נעשה כן וודאי שנזכה בעז"ה ל"כנה ביתך ככתחילה" בכ"א.

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

מזן האריז"ל זיעוכי"א

- ליו"ד ה' אב -

ולכן פנימיות התורה היא בחינת עץ החיים שהיא גלוי אלקות והיא המביאה ללב שלם הינו לאהבה ויראה שהוא העקר בכל עסק התורה והמצוות כו' ומשום זה נתגלה עקר פנימיות התורה בדרושת האחרונים דוקא וכמו שכתב באגרת הקדוש (סימן כ"ו) ה"ל בשם האר"י זכרוננו לברכה דדוקא בדרושת אלו האחרונים מטר ומצוה לגלות זאת החכמה כי דורות הראשונים לא היו צדיקים לזה כי היו צדיקים גמורים ומצד עצם מעלת נשמתם שהיו ממדרגות גבוהות היה בהם אהבה ויראה אמתית ולמדו תורה לשמה ולא היה נצרך להם גלוי פנימיות התורה וכבוד אלקים הסתר דבר וכו'.

אבל בדרושת האחרונים שאינם נשמות גבוהות כל כך ונתמעטו הלקבות כו' לזאת מצוה לגלות כו' ודור אחר דור מכרח יותר ענין התגלות פנימיות התורה לידע את השם ושיהיה בחינת אהבה ויראה כו' כי מפני ירידת מדרגת הנשמות וההתגשמות ביותר ורבי ההעלמות וההסתרים כו' גם תופשי תורה לא היו יודעים את השם וממילא לא היה אהבה ויראה באמת כי אהבה ויראה תלוי ביריעה והשגות אלקות דוקא כי איד ואהב מה שלא ידע וכמו כן ביראה וכו' ולזאת בהסדר השם עלינו גלה לנו את ספר הזוהר אשר נתעלם אחר פטירת הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום להתגלה בדרושת האחרונים וכמו שאמר בתקוני הזוהר וכמה בני נשא יתפרנסון לתתא מהאי חבורא דילך בדרא כתרואה בסוף יומיא כו'.

(קונטרס עץ החיים לארמו"ד הרשב"ב מליובאוויטש אות י"א)

סיפור לשבת תשעת הימים

דרכו בקודש של ה'סבא קדישא' ר' ישכר בער מדאדושיץ זצוק"ל הייתה, לעשות בכל שנה ביום ה' לחודש אב (יומא דהילולא דהאר"י ז"ל) סיום מסכת ולאכול סעודת מצווה של בשר ויין יחד עם תלמידיו וחסידיו. ובכל פעם היה מספר בשעת הסעודה סיפור זה:

בעיר אחת היה איש אחד שהיה רגיל לישן הרבה והיה מפורסם בעיר בשם "הישן". בהגיע חודש אלול ופחד נפל על כל אחד מישראל מאימת הימים הנוראים הממששים ובאים וכולם היו מתעוררים לתשובה והוא-ישן.

הגיע יום ראש השנה, ואשתו השכימה בכוקר ללכת לבית הכנסת להתפלל והוא-ישן.

כשהגיע הש"ץ ל"הודו", הלכה לביתה להניק את הילד והתחילה היא לעורר את בעלה והוא לא קם ולא זע, במשך זמן התפילה שבה האישה קמה פעמים לעוררו משנתו וללא הועיל. כשהגיע הציבור לקריאת התורה צעקה עליו בקול גדול ובכביה "הלא תיכף יתקעו בשופר!" ואז קם בבהלה גדולה משנתו ורץ מהר לבית הכנסת כשהוא לבוש באיזה בגד מלא נוצות שמצא, בעיניים ישנות ותנומה על עפעפיו.

כבואו לבית הכנסת הביטו עליו בתימהון ושחקו ממנו, וכל אמר עליו איזו בדיחה, ואף הילדים והטף שחקו עליו עד שנתכייש מאוד מהכזיון הגדול, ובשתו וכזיונותיו עלו השמימה לפני הבית דין של מעלה, ופסקו את דינו שעונותיו נמחלים בעד הבושה והכזיונות.

וסיים הצדיק "ועתה הבושה הגדולה הזו שיש לנו שבזמן כזה ובימים כאלה של חורבן בית מקדשינו אנחנו יושבים בסעודה, הבושה הזאת כדאית היא שתכפר עוונות כל ישראל".

ובאמרו דיבורים אלה לפני ה'עולם' זלגו עיניו בדמעות שלישי, עד שנפלו הדמעות לתוך הכוס של ברכת המזון שהכין, ואף כל ה'עולם' שהיו שם זלגו עיניהם בדמעות.

• הדפסת הגיליון השבוע נתרם •

לע"נ הר"ר יחיאל ב"ר משה הלוי ז"ל

ולאצלת כל התורמים והמסייעים בהדפסת והפצת הגיליון

לשופות בהדפסת הגיליון, לתרומות והנצחות, להא/ערות ולתגובות ניתן לפנות למערכת בשלפון: 054-8517381 (+972) או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com